

Mile Tasić

ĐORĐE PETROVIĆ

Galerija Srpskog kulturnog centra Sveti Sava

Trideset akvarela kao jedinstveni TOK u galeriji Srpskog kulturnog centra "Sveti Sava" stvorilo je svojevrsnu intimističku atmosferu, upravo onaku kakva je neophodna da bi se akvareli Đorđa Petrovića mogli doživeti na pravi način i u punom svetlu. Taj fluid lebdeo je izložbenim prostorom 4. oktobra 2005. godine podižući artistsku impresiju na uzvišen način kao celovit izraz svih pojedinačnih ostvarenja u jednu celovitu impresiju, ne zakidajući naravno ni najmanje na lepoti svake slike. A svaki od trideset akvarela čvrstinom svog TOKA u apsolutnoj horizontali spoja neba i zemlje, vazduha i vode uz neizbežan trenutak svetlosti i beline samog papira koja dolazi iznutra, prosvetljuje i zrači toplinom, ponovo unutrašnjom. Majstor – akvarelista Đorđe Petrović stvorio je retko viđen ambijent kako sam kaže između sna i jave, između mašte i stvarnosti ali uvek u dosluhu sa realnošću prirode koja nas okružuje.

To je pejzaž umetnikovog detinjstva prepun onim emocijama koje kao najvažnije i nezaobilazne kreiraju život svakoga od nas, kako godina za godinom pritiska. Sfumato koji sa slika direktno ulazi u čula, u oči i nos kod konzumenta stvara realan ambijent praskozorja nad vodom kroz čija isparenja se uporno probijaju upravo rođeni sunčevi zraci. Tek poneki čovek sakriven u mantilu ispod šešira ili kišobrana samoćom svojom i mirnoćom tog trenutka vodi neobičan dijalog s prirodom. Stoji kraj vode u netaknutom okolišu i komunicira tišinom, spokojan u bezvremenskom prizoru. Tek po koji čamac nagoveštava večno tragalaštvo u životnom TOKU umetnika. I ponovo TOK i opet sfumato, magla i vlaga.

Sledbenik velikog Tarnera čija su ga ostvarenja isprovocirala da desetak puta boravi u Londonu i neposredno s njima komunicira kako bi otkrio delić tajne koju akvarel krije, otkriva nam Đorđa Petrovića koji se više od dvadeset godina bavi akvarelom. Slika ga i proučava, otkriva ovu staru slikarsku dioscipulu ostavljajući za sobom nesumnjivo vredna dela.

Rođen je u Srpskim Moravicama u Gorskom Kotaru 1933. godine. Akademiju likovnih umetnosti je završio u Zagrebu 1959. godine u klasi profesora Jerolima Mišea i od tada imao preko 50 samostalnih i oko 200 kolektivnih izlaganja. Ovo mu je prvo pojavljivanje pred subotičanima. Živi i radi u Karlovcu u Hrvatskoj.

Hermetičnog života ali ne i dela, Petrović stvara slike koje vrlo otvoreno komuniciraju sa konzumentom, gradeći specifičnu impresiju, prijatnu u svakom slučaju. TOK kao opsesija ovog umetnika ne znači neuhvaćenu efemernost, već očvrslu večnost. Dakle nije prolaznost veličina, već je veličina upravo u prolaznosti kao večnoj kategoriji, kao konstanti koju kroz reku kao osnovni motiv i njen TOK tako dobro na svojim slikama beleži Đorđe Petrović likovni doajen sa južnoslovenskih prostora.

Kao sjajan crtač ovaj umetnik koristi boju prirode da bi linijski predložak presvukao, ali je najverniji upravo akvarelu kao najnežnijem izrazu da bi njime kao antipodom uravnotežio sav nagomilani gnev i preneo sve to na belinu hartije. Zatvoren u sebe, a otvoren u svom delu Petrović ne jenjava u svom angažovanju ma kako godine sustizale jedna drugu taložeci počesto i zla iskustva. Kao pravi umetnik, kojem pripada odlika da tek u zrelijem dobu ubrzava svoje stvaralaštvo već odavno "navučen" u umetničku zamku bez koje se više apsolutno ne može, Petrović samo potvrđuje ovu činjenicu.

Odabравši svesno i konačno akvarel kao najjazovnije ali i najtežu disciplinu umetnik se celim bićem uhvatio u stvaralački "problem" osvajajući najviše umetničke nivoe na razuđenom balkanskom prostoru vrednim delom. Radeći poslednjih decenija isključivo pejzaže, verujući netaknutoj prirodi Petrović se jasno određuje u koordinatama iskrenosti i svog bezuslovnog uverenja. I nije se pokajao jer njegove slike nose puno topline i ljubavi, artistsku perfekciju prisutnu tek kod retkih pojedinaca, prijemčivost za posmatrača i pre i iznad svega NEŽNOST.

Na samom otvaranju izložbe umetnik nije krio zadovoljstvo zbog izložbe svojih akvarela izgovarajući pravi esej posebno inspirisan, o akvarelu kao o drugom božanstvu u koje veruje.